

Finanzgericht München lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai kombinētā nomenklatūra (KN) Komisijas 2003. gada 11. septembra Regulas (EK) Nr. 1789/2003 ⁽¹⁾ redakcijā par grozījumiem Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 ⁽²⁾ par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (KMT) I pielikumā ir jāinterpretē tādējādi, ka picas siers (*mocarella*), kas pēc tā izgatavošanas vienu līdz divas nedēļas ir uzglabāts 2-4 °C temperatūrā, ir jāierindo apakšpozīcijā 040610?
2. Vai, ja nepastāv Kopienas regulējums, pamatojoties uz orga-
noleptiskām iezīmēm ir iespējams veikt pārbaudi tam, vai siers atbilst nenogatavinātam sieram 040610 KN apakšpozī-
cijas nozīmē?

⁽¹⁾ OV L 281, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 256, 1. lpp.

**Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komi-
sija iesniedza 2005. gada 4. maijā**

(Lieta C-198/05)

(2005/C 182/48)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 4. maijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv V. Vils [W. Vils] un L. Piņjataro [L. Pignataro], pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka visu kategoriju publiski pieejamām iestādēm Direktīvas izpratnē piemērojot atkāpi no publiska patapinājuma tiesībām, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 1992. gada 19. novembra Direktīvas 92/100/EEK ⁽¹⁾ 1. un 5. pants;
- 2) piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija norāda, ka Likuma Nr. 663/41 69. panta 1. punkta b) apakšpunkts visām valsts bibliotēkām un fonotēkām piemēro

atkāpi no patapinājuma tiesībām, ciktāl tas nosaka, ka 18 mēnešus pēc darba pirmreizējās izplatīšanas vai ja izplatīšanas tiesības nav izmantotas 24 mēnešu laikā pēc attiecīgā darba radīšanas, patapinājumam nav nedz jāsaņem atļauja, nedz arī jāmaksā atlīdzība.

Komisija norāda, ka iepriekš minētais Likuma Nr. 663/41 pants, ar kuru visām valsts bibliotēkām un fonotēkām piemēro atbrīvojumu no atlīdzības maksas, pārkāpj Direktīvas 92/100/EEK 5. panta 2. un 3. punktu. Tā kā nav ievēroti nosacījumi, kas attiecas uz atkāpēm no ekskluzīvām publiska patapinājuma tiesībām, tas pārkāpj arī minētās direktīvas 1. pantu.

⁽¹⁾ OV L 346, 27.11.1992., 61. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Cour d'appel de Bruxelles* 2005. gada 28. aprīļa spriedumu lietā Eiropas Kopiena pret Beļģiju

(Lieta C-199/05)

(2005/C 182/49)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Cour d'appel de Bruxelles* (Briseles Apelācijas tiesa) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 28. aprīļa spriedumu lietā Eiropas Kopiena pret Beļģiju un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 9. maijā.

Cour d'appel de Bruxelles lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai Protokola par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti 3. panta otrā daļa, kurā paredzēts, ka dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai piešķirtu atbrīvojumu no netiešajiem nodokļiem vai tirdzniecības nodokļiem, ir interpretējama tādējādi, ka tās piemērošanas jomā ietilpst tāds proporcionāls nodoklis, kas maksājams saistībā ar tiesu visu veidu jautājumos pieņemtajiem nolēmumiem attiecībā uz naudas summu vai vērtspapīru nomaksu?

2. Vai Protokola par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti 3. panta trešā daļa, kurā noteikts, ka nekādas izņēmumus neparedz attiecībā uz nodokļiem un nodevām, kas ir maksājami par sabiedriskiem pakalpojumiem, ir interpretējams tādējādi, ka tiesvedības beigās zaudējušajai pusei, kurai piespriests samaksāt noteiktu summu, uzliktais nodoklis ir tikai nodeva, kas maksājama par sabiedrisko pakalpojumu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division 2005. gada 18. marta rīkojumu lietā *The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation* pret Commissioners of Inland Revenue

(Lieta C-201/05)

(2005/C 182/50)

(tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts High Court of Justice (England and Wales), (Augstākā tiesa, Anglija un Velsa) Chancery Division, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 18. marta rīkojumu lietā *The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation* pret Commissioners of Inland Revenue un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 6. maijā.

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai tiek pārkāpts EK līguma 43. vai 56. pants, ja dalībvalsts patur spēkā un piemēro pasākumus, kas:

(i) atbrīvo no uzņēmumu ienākuma nodokļa dividendes, kuras sabiedrība, kas ir šīs dalībvalsts rezidente ("sabiedrība — rezidente") saņēmusi no citām sabiedrībām — rezidentēm; bet kuri

(ii) pēc atbrīvojuma no dubultās aplikšanas ar nodokļiem piešķiršanas par jebkuru nodokļa ieturējumu, kas maksājams par dividendēm un par pakārtoto nodokli, ko kontrolētā sabiedrība samaksājusi par tās peļņu, piemēro uzņēmumu ienākuma nodokli tām dividendēm, kuras sabiedrība — rezidente saņēmusi no sabiedrības, kas ir citas dalībvalsts rezidente, un jo īpaši no sabiedrības, kuru tā kontrolē un kas ir citas dalībvalsts rezidente, un piemēro zemāku nodokļu likmi šajā dalībvalstī ("kontrolētā sabiedrība")?

2. Vai EK līguma 43., 49. vai 56. pants iestājas pret tādiem valsts tiesību noteikumiem nodokļu jomā kā pamata lietā saskaņā ar kuriem pirms 1997. gada 1. jūlija:

(i) noteiktas dividendes, ko apdrošināšanas sabiedrība — dalībvalsts rezidente — saņēma no citas dalībvalsts sabiedrības — rezidentes ("sabiedrība, kas nav rezidente"), bija aplikamas ar uzņēmumu ienākuma nodokli; bet

(ii) apdrošināšanas sabiedrībai — rezidentei — bija tiesības izvēlēties, ka attiecīgās no tās pašas dalībvalsts sabiedrības — rezidentes saņemtās dividendes netiek apliktas ar uzņēmumu ienākuma nodokli, ar no tā izrietošajām sekām, ka sabiedrība, kas izdarīja šo izvēli, nevarēja lūgt nodokļa atlaidi, ko citā gadījumā tai būtu tiesības saņemt?

3. Vai EK līguma 43., 49. vai 56. pants iestājas pret tādiem dalībvalsts tiesību noteikumiem nodokļu jomā kā pamata lietā, kuri:

a) konkrētos apstākļos paredz nodevas piemērošanu nodoklim, kas sabiedrībai — rezidentei jāmaksā attiecībā uz kontrolētās sabiedrības, kas ir citas dalībvalsts rezidente atbilstoši iepriekš 1. jautājuma (ii) apakšpunktā sniegtajai definīcijai, peļņu; un

b) paredz zināmas noteikti izpildāmas prasības gadījumā, ja sabiedrība — rezidente neprasa vai nevar prasīt jebkādu atbrīvojumu un maksā nodokli par kontrolētās sabiedrības peļņu; un

c) paredz vēl citas noteikti izpildāmas prasības gadījumā, kad sabiedrība — rezidente prasa atbrīvojumu no šā nodokļa?

4. Vai atbilde uz 1., 2. un 3. jautājumu būtu savādāka, ja kontrolētā sabiedrība (1. un 3. jautājumā) vai sabiedrība, kas nav rezidente (2. jautājumā), būtu trešās valsts rezidente?

5. Gadījumā, ja dalībvalsts pieņēma 1., 2. un 3. jautājumā minētos pasākumus pirms 1993. gada 31. decembra, un pēc šī datuma veica grozījumus šajos pasākumos šī grafika C daļā norādītajā veidā, un ja šie pasākumi ar tajos izdarītajiem grozījumiem ir ierobežojumi, kurus aizliedz EK līguma 56. pants, vai EKL 57. panta izpratnē šie ierobežojumi ir uzskatāmi par tādiem, kas nepastāvēja 1993. gada 31. decembrī?

6. Gadījumā, ja kāds no 1., 2. un 3. jautājumā paredzētajiem pasākumiem ir pretējs minētajiem Kopienu tiesību noteikumiem, tad apstākļos, ja sabiedrība — rezidente un/vai kontrolētā sabiedrība uztur kādu no šādām prasībām: